

Slotdebat

Panel: An Joseph (jeugdprogrammator de Warande, artistiek leider Storm op Komst), Françoise Tiebaut (zakelijk leider 4hoog), Els Van Effelterre (raadgever jeugd Anciaux), Marc Verstappen (artistiek directeur Villanella).

Moderator: Ann Olaerts (directeur VTi)

Verslag: Anna van der Plas (projectmedewerker Kinderkunsten VTi)

Het slotdebat draait rond de prioriteiten uit de VTi-publicatie *POP-UP! De plek van kinderen en jongeren in een dynamisch podiumlandschap*. Aan de panelleden wordt gevraagd welke prioriteit zij bovenaan hun eigen lijstje zetten:

1. Meer podium op de VRT - Marc Verstappen

Breder gezien gaat deze prioriteit over een andere rol van de media, die steeds meer aandacht besteden aan commerciële producties en veel te weinig aan gesubsidieerde kinder- en jongerenpodiumkunsten.

Marc wil het punt verbreden naar meer bewustzijn van de podiumkunstensector voor extra sponsorwerving en het spelen van meer voorstellingen, wat zal leiden tot meer verkochte tickets en dus meer inkomsten. Hier helpt een meer gerichte marketing met een vergroting van de zichtbaarheid en het draagvlak voor kunst voor een jong publiek. Hoe? Meer publiciteit via televisie (Ketnet én Canvas), de bladen (ook de Evita) en niet te vergeten de radio.

Terugkoppeling zaal en rondetafelgroepen

1. Is het een idee om een hitlijst te maken met daarop de namen van 'decision makers' in de media, die we een seizoenskaart geven waarmee ze in heel Vlaanderen naar alle podiumkunsten voor een jong publiek kunnen komen kijken? Dan maken ze op zijn minst kennis met de kwaliteit die we te bieden hebben.

2. Niet enkel focussen op de openbare omroep, ook aandacht voor de populaire bladen, muziekzenders en regionale televisie.

3. Wanneer er aandacht is voor kindercultuur in de media, laat de kwaliteit van bijvoorbeeld reportages vaak te wensen over. Misschien kunnen we hier zelf een actieve rol in spelen en televisiemateriaal aanleveren?

2. Meer risico's in de programmering – An Joseph

Het lijkt alsof er minder geëxperimenteerd wordt door programmatoren dan in de opkomstperiode van het jeugdtheater (eind jaren tachtig, begin jaren negentig). Buiten het middenblok lijkt er steeds minder mogelijk, terwijl kunst per definitie progressief zou moeten zijn en dus ook de verspreiding ervan via cultuurcentra. Meer risico's zijn gewenst om te blijven openstaan voor nieuwe ontwikkelingen van vandaag. Hoe? Vaker blind boeken, zeker bij kunstenaars waar je in gelooft. Ook kan een programmator voor belangwekkende maar minder 'mainstream' voorstellingen op een actievere manier een geïnteresseerd publiek

zoeken. En tot slot is het een uitdaging om voldoende kansen te geven aan jonge mensen, zeker uit de eigen regio. Wellicht kunnen programmatores van grotere cultuurcentra tot een circuit komen waarin extra steun gegeven wordt aan interessante voorstellingen en makers.

Terugkoppeling zaal en rondetafelgroepen

1. Niet alle cultuurcentra kunnen risicovol programmeren, dus is een samenwerkingscontext gewenst voor degene die het praktisch en financieel aankunnen.
2. Een meer doordacht spreidingsbeleid helpt programmatores om meer risico's te nemen.
3. Het lijkt alsof de nieuwe generatie programmatores minder snel risico durven nemen, omdat hun taak veranderd en uitgebreid is en ze meer energie steken in participatie.
4. Bij risicovol programmeren hoort zeker ook goede informatie voor het publiek, zodat ze bewust kunnen kiezen voor minder evidente voorstellingen.
5. Er mag ook meer aandacht komen voor meer risico's in het maken.
6. Locatievoorstellingen zijn ontzettend moeilijk om verkocht te krijgen. Graag hier meer risico's bij programmatores.

3. Meer kunst in de Chiro en de Scouts - Els Van Effelterre

Er liggen volgens Els realiseerbare uitdagingen voor meer samenwerking, zoals via jeugddiensten en secretariaten van de jeugdbewegingen, via jeugd beleidcoördinatoren, steunpunten op Vlaams niveau zoals het Steunpunt Jeugd, etc. Focus niet enkel op de jeugdbeweging en vergeet jeugdhuizen, speelpleinwerkingen en vakantiecampen niet. Er is een gemeenschappelijk doel: de jeugd creativiteit bijbrengen.

Hoe? Benader het jeugdwerk met respect voor de eigen werking en gebruik de scouts niet als zaalvulling omdat ze goedkoop zijn en met veel.

Terugkoppeling zaal en rondetafelgroepen

1. Behalve aandacht voor samenwerking op lokaal niveau is aansturing van bovenaf essentieel, bijvoorbeeld door één minister voor cultuur, onderwijs en jeugd te installeren.
2. Samenwerkingsinitiatieven met het jeugdwerk kunnen niet zonder financiële steun tot stand komen, maar er zijn kortingssystemen uit te denken en jongeren zouden best bereid zijn om af en toe naar theater te gaan – mits een parallelle investering in communicatie.
3. Wat te denken van een slechtweert-korting voor jeugdbewegingen?

4a. Samen produceren voor de grote zaal - Françoise Tiebout

Omdat veel kleine gezelschappen hiervan dromen, maar er geen geld voor is.

Terugkoppeling zaal en rondetafelgroepen

1. Samen produceren sluit aan bij risicovol programmeren. Er kan een toekomst liggen in het betrekken van programmatores bij de plannen van producenten om minder evidente voorstellingen beter te spreiden.

2. Samen produceren staat in verband met langere speelreeksen, dé voorwaarde om grootschalige marketing op te zetten en zo nieuwe publieksgroepen te bereiken.

4b. Erkende diploma's voor kunsteducatieve medewerkers – Françoise Tiebaut

Bij uitbreiding gaat het ook om meer erkenning van kunsteducatie voor leerkrachten, zodat zij voorbereid zijn op een voorstellingenbezoek en hun leerlingen beter kunnen begeleiden.

Terugkoppeling zaal en rondetafelgroepen

1. Het effect van speciale diploma's is dat een grote groep mogelijke educatieve medewerkers wegvalt omdat ze het goede papier missen. Wel mag er binnen veel meer opleidingen en disciplines aandacht komen voor kunsteducatie, zoals binnen theaterwetenschap, culturele agogiek, kunstgeschiedenis of psychologie etc.

→ Aanvullende prioriteiten uit de rondetafelgroepen

Maken voor een jong publiek begint in de opleiding

Waarom bestaat er nog altijd geen verplichte module rond kinder- en jongerenpodiumkunsten binnen de kunsthogescholen? Het is zo'n belangrijk werkveld en dat mag niet genegeerd worden. Er is een verschuiving aan de gang binnen de opleidingen, maar het blijft moeilijk. Studenten zouden consequent uitgenodigd moeten worden, bijvoorbeeld voor een festival als Storm op Komst.

Geen angst voor dans

'Dans' staat hier symbool voor andere subgenres en deze prioriteit sluit misschien ook wel aan bij het meer risico's nemen binnen programmering.

→ Prioriteiten waar binnen de voorbereidende overleggroep veel aandacht naar is uitgegaan, maar die vandaag niet echt naar boven komen

Meer kleur op en naast het podium

1. Meer kleur is uiteraard niet enkel etnisch te interpreteren, maar slaat net zo goed op kansengroepen. Hier aandacht voor hebben is een logisch gevolg van onze veranderende maatschappij. Het is echter de vraag of er vanzelf een verschuiving zal plaatsvinden, of dat we er een opgelegde structuur achter zetten. Bij audities en sollicitaties is al een verandering waar te nemen.

2. We 'missen' niet enkel kleur op en naast het podium, maar ook een groot deel van de middenklasse. Wellicht heeft dit overkoepelend te maken met een te kleine zichtbaarheid bij het grote potentiële publiek.

3. Meer aandacht voor kleur mag geen welzijnsprioriteit worden, het is ieders individuele maatschappelijke taak.

4. In Antwerpen hebben gezelschappen samen beslist om een diversiteitmanager in dienst te nemen om gekleurd personeel te helpen de weg te vinden.

5. Dat er binnen de rondetafelgroepen nauwelijks voor dit punt gekozen is, komt misschien omdat het een lastig haalbaar concreet doel is voor een individueel gezelschap. Iedereen wil zich ervoor inspannen, maar niemand is zeker van een snel resultaat.

Tien ambassadeurs voor jonge kunstproductie uit Vlaanderen

1. Deze prioriteit staat voor internationalisering van de kinder- en jongerenpodiumkunsten. Binnen de jeugdproductie liggen er nog veel uitdagingen op dat vlak. Een ambassadeur die voorstellingen en makers in het buitenland kan promoten, zorgt ervoor dat de beste voorstellingen internationaal kunnen toeren.

2. 4hoog heeft zeer intensief geïnvesteerd in Wallonië. Het is een werk van lange adem door o.a. de verschillende subsidiekanalen, maar het contact met collega's met andere ideeën is aangenaam en bovendien opent Wallonië nieuwe deuren naar bijvoorbeeld Frankrijk.

Tot slot

Misschien moeten we besluiten dat de prioriteiten die vandaag de top-3 niet halen, juist de punten zijn waar aan gewerkt dient te worden. VTi zal deze blijven opvolgen.

Uit de keuze van de panelleden en de rondetafelgroepen spreekt alvast een pleidooi voor meer samenwerking. Niet enkel tussen producenten, maar zeker ook tussen producenten en programmatoren, om projecten op te zetten die meer zichtbaarheid mogelijk maken van de kinder- en jongerenpodiumkunsten. Een schitterende uitdaging voor de komende jaren!